

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6455/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данило Николић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 30237/19.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз допис од 13.12.2019. године, Врховном касационом суду доставио предмет П 30237/19 уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилца поднетом тужбом тражи исплату одређених новчаних износа, односно, повраћај тих износа које по наводима тужбе Први основни суд у Београду одбија да врати иако је отпао правни основ за задржавање тих средстава.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49-13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилца је дана 26.11.2019. године поднела тужбу у којој је тражила да се обавезе тужена Република Србија - Први основни суд у

Београду, да јој на име стицања без основа исплати одређене новчане износе, са припадајућом законском затезном каматом, као и да јој надокнади трошкове поступка и то због противправног поступања Првог основног суда у Београду.

Имајући у виду да је у поднетој тужби као орган тужене Републике Србије означен Први основни суд у Београду, који је, по наводима из тужбе, без правног основа задржао новчане износе тужиље, то по налажењу Врховног касационог суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић